

gaae. Da der nu er gaaet videre, ligger alſaa det Spørgsmaal meget nær, hvorvidt han ogſaa fremdeles kan følge med. Forøvrigt ſkal jeg for mit eget Vedkommende bemærke, at det ikke vil faae den mindſte Indflydelse paa min Afſtemning, ſelv om det ſkulde viſe ſig, at de omtalte Ord af ham egentlig vare anderledes ſagte end meente. — Naar den ærede Juſtitsminiſter har villet foreholde Landſtinget, at dette i det Væſentlige har opnaaet, hvad det ønſkede, ſaa er det et Punkt, ſom jeg ikke ſkulde have berørt, hvis det ikke var blevet fremdraget. Men jeg maa nu i Modſætning dertil udtale, at for mig ſtaaer det ſom aldeles klart, at det Modſatte er Tilfældet. Jeg ſkal aldeles ikke komme ind paa de øvrige Sider af Sagen, hverken fra Børnepligtens eller fra Geiſtlighedens Standpunkt — det er Realitetſbetragtninger, ſom efter min Mening ligger langt tilbage i Tiden —, thi for mig ſtaaer Sagen i dette Dieblif ſom en Strid mellem Landſtinget og Folkethinget. Standpunktet var jo fra førſt af, ſom den ærede Ordſpører antydede, det, at Landſtinget og Regjeringen vare fuldkommen enige. Han udelod dog en anden Betragtning, der efter min Mening var endnu vigtigere, nemlig den, at Landſtinget tillige ſtod paa det nu Beſtaaende, og det paa noget Beſtaaende, ſom ikke er nedarvet fra en ældre Tid og ſtaaer i Strid med hele den ſenere Udvikling, men ſom ſtammer fra en Lov, der er vedtagen af Rigsdagen, tildeels af ſelve den grundlovgivende Rigsforſamling. Dette er det ganſke ſimple Factum, aſſeet fra Realitetſbetragtningerne, der for mig i Grunden, ſom jeg nys tillod mig at bemærke, hverken fra den ene eller den anden Side have afgjørende Betydning. Det Afgjørende er, at vi her have haft en Sag, hvori Regjeringen og Landſtinget vare enige om at holde paa det Beſtaaende, paa det iſølge nye Love Beſtaaende, og at de ikke deſtomindre have maattet finde ſig i meget betydeligt at afvige derfra. Det er mig naturligtviſt fuldkomment vel beſkjendt, at Landſtinget ſelv er begyndt at vakle allerede meget tidlig, og at det alſaa ogſaa paa en Maade kan ſiges ſelv at have forſkyldt Reſultatet, men jeg maa dog dertil føie, at jeg heller ikke kan ſkønne, at den ærede

Juſtitsminiſter egentlig fuldelig har opfyldt, hvad han udtrykkelig i ſin Tid lovede, og hvad der ogſaa uden noget udtrykkeligt Tilſagn ligeſrem laa i Sagens Natur, nemlig at, naar vi af ham lode os lede til at gaae ind paa Noget, ſom jeg med hans Bencøvnelse vil kalde hans Mæglingſforſlag, da vilde han ogſaa kraftig ſtøtte det baade i Folkethinget og ſiden i Fælleſudvalget. Tilfald kan jeg ikke ſee, at dette i fuldeſte Betydning er blevet opfyldt.

**Ordſpøreren:** Jeg ſkal uden at gaae nærmere ind paa de Bemærkninger, ſom vi nu hørte — thi jeg troer, at man længeſt efter Afſtemning — blot anføre, at, forſaavidt den ærede Taler hentydede til, at Landſtinget havde holdt paa det Beſtaaende, ſaa maa det erindres, at dette Beſtaaende, det vil ſige Børnepligtſloven af 1861, allerede var meget ſtærkt undergraved ved Hærloven.

**Juſtitsminiſteren:** Maa jeg blot til den ærede 4de Landſtingsmand for 1ſte Kredſ (Rehmann) bemærke, at jeg ganſke viſt ſtaaer her ſom Repræſentant for Regjeringen, men ikke ſom Repræſentant for nogen enkelt af mine Colleger, og at jeg ikke vilde anfæe det for rigtigt her at udtale, hvad en enkelt Miniſters tidligere Uttringer ere gaaede ud paa. Jeg kan heller ikke indrømme Rigtigheden af Foranledningen til den Foreſpørgſel, ſom den ærede Landſtingsmand fremkom med. Jeg kan ikke indrømme, at det Forſlag, der nu foreligger, ligger længere borte fra Landſtingets Standpunkt end det Forſlag, der tidligere forelaa, ſaa at min Collega ikke ligeoverfor det fuldſtændig ſkulde kunne ſiges at have faſtholdt ſin tidligere Uttring om, at han ikke kunde ſtrække ſig længere end til det, der dengang forelaa. At her ſtaaer 5 Mar iſtedetfor 4 Mar, betyder kun lidet imod de andre Fordele, der ere vundne, ſom efter min Mening fuldkommen opveie det.

**Formanden:** Som tidligere bemærket, vil der førſt blive afſtemt over Underændringſforſlagene til Fleertallets Forſlag under Nr. 3 og dernæſt over ſelve dette Forſlag. Saa fremt Forſlaget under Nr. 3 vedtages, ville